

INSCHRYVINGSPRYS.

Voorop betaelbaar van vier tot vier maanden.

Voor de stad. fr. 1-50

Voor den buiten. 1-75

Voor 't vreemde. 2-25

Per maand voor de stad alleen 58

HET WERKVERBOND

BEKENDMAKINGEN.

De bekendmakingen betalen 20 centiem den drukregel. Gewoone voorwaarden voor de notarissen, ambtenaren, enz.

Prys van een Numm: 40 Cent.

Volksblad voor Handel en Nyverheid, Stielen en Ambachten.

VERSCHYNT EEN MAEL IN DE WEEK: DE ZATERDAG.

Brieven, Bekendmakingen en alle hoegenaemde artikels ten langsten Donderdag noon, vrachtvry toe te zenden: Gent, Hoogpoort, n° 27.

Men kan zich abonneren op bovengemeld adres, by den drukker dezer en op alle postbureelen.

Yzerenwegen. — Uren van Vertrek.

De Kousvoeten met een * geteekend, zyn Expresstreinen van eerste klas, degene met ** van eerste en tweede klas.

Brussel, langs Mechelen. . . 5-00 8-55**

Brussel, langs Denderleeuw. 7-00 11-45 2-20 5-00 7-40

Mechelen, Antwerpen. . . 5-00 8-55** 11-45 2-20 5-40** Mechel.

Lier. 5-00 2-20

Dendermonde. 5-00 7-00 8-55** 11-45 2-20 5-00

Aelst. 7-00 11-45 2-20 5-00 7-40

Lokeren. 5-00 7-00 11-45 5-00

Nin. Geerdardsh. Less. Aeth. 7-00 11-45 langs Doornik, 5-00

Brugge, Oostende. 6-15 9-45 1-50 4-55* 6-55

Kortr., Moskr., Doorn., Ryss. 6-00 9-20 1-25 4-40 7-10

Douai, Atrecht, Amiens Parys 6-00 9-20* 1-25** 4-40

Kales. 6-00* 9-20 7-10**

Bergen, Quievrain. 7-00 11-45 langs Doornik, 5-00

Manage, Charleroi, Namen. 7-00 11-45 langs Doornik, 5-00

Leuven, Thien., Luik, Verv. 5-00 8-55** 11-45 2-20 5-40** Thien. 7-40**

Landen. 5-00 8-55** 11-45 2-20

Keulen, Aken. 8-55** 11-45 Aken 7-40*

Gladb., Duss., Cref. Ruhrort. 8-55*

AUDENAERDE.

Van Gent naer Audenaerde. 9-25 2-25 7-45

Van Audenaerde naer Gent. 7-20 12-15 6-00

LAND VAN WAES.

Van Gent naer Antwerpen. 6-20 9-00** 10-20 2-50* 5-50

Van Antwerpen naer Gent. 6-50 8-50** 10-50 2-50* 6-00

GENT, ZATERDAG 12 JANUARY 1861.

STAETKUNDIG OVERZICHT.

Het vaentjen der gekroonde, waeddt alweer langs den kant van den vreden; het jaer 1861 begint dus met een gunstig vooruitzicht, en voor zoo veel wy ons in slaap willen laten wiegen zal er aen geene schoone woorden van algemeene verzoening te kort, worden gebleven. De redevoeringen by de gelukwensen van dit lang gewachte tydvak ontbreken, hier aengaende, aen geene verzekering. Alle staten van Europa vleijen zich dat de vrede niet zal verstoord worden, en dat men er toe komen zal, al de geschillen in der minne te vereffenen. Men ziet dat de fransche mode overal een weinig deurslag heeft. Sedert acht jaren, dat dit bedriegelyk stelsel van geruststelling naest het kanon dat ronkt, in bedryvigheid is, hooren wy alle dagen: Dat men verhoopt den vreden te zullen behouden; dan eens ten gevolgen van een algemeen kongres, dan eens voortkomende van geheime onderhandelingen en byeenkomsten.

Telken male dat er een bloedbad aen het gisten is, wordt die bedriegelyke bewering vooruit gezet, en altyd schynen wy er op nieuw geloof aen te hechten, zoodanig hygen wy na rust en kalmte.

By het naderen van den oorlog in de Krim, en terwyl de fransche keizer, die, onder op bewerkte, aenstuwde en olie op het vuur wierp, liet hy in zyn troon-diskoers, op zyne keizerlyke lippen, de hoop in den vreden alweer schitteren, en hy dacht dat al de moeijelykheden, zich zonder bloed uit den wegzouden geruimd hebben. Die hoop kostte aen de fransche natie duizend millioen en zeventig duizend volkskinderen.

Dan wanneer hy bezig was met Cavour, al de draden door elkander te weven die, de italiaensche omwenteling van haer echt doel hebben afgeleid; haer aen volkskarakter ontblootte en aen die schoone gewesten een langdurig tydvak van ellende gaet voorspellen, dan drukte hy nogmaels in alle officieele vertegenwoordigingen de hoop uit, dat de vrede niet zou beschadigd worden. Men weet wat er gebeurd is; men weet welke onherstelbare onheilen die hoop heeft te weeg gebragt? Heden nogtans, dat wy aen al die ondervinding zouden moeten geleerd hebben, woonen wy terug de zelfde komedie by: Louis verhoopt terug dat de moeijelykheden zullen beslist worden in der minne, en dat de vrede zal behouden zyn: het zwaerd zal in de schede blyven en het bloed in de aderen.

Welken zyn nu in den algemeenen toestand van Europa, de teekenen, dat die hoop gelyk altyd een vaentjen is, waarmede men de massa in beweging houdt?

Itaeljen vraegt een half millioen soldaten, en verspeelt verbazende sommen aen oorlogs-getuig en voorraad; Oostenryk versterkt alle zyne bezettingen, en voor de leute zal gansch zyne leger magt te saem zyn getrokken om iets, beslissend aen te vangen, als hy zou aengevallen worden; Pruisen hertemert zich in het patriotismus voor gheel den duitschenbond en houd zich gereed om eenen gewigtigen invloed met de wapens, in de schael van Europa neer te leggen; Rusland

trekt zyne korpsen byeen op de Polsche grenzen; Frankryk wordt opgepropt van oorlogstuigen en vervaardigt zich in het geheim duizende groefkanonnen, voorland en zee; Hongaryen in vuur en vlammen; Servie, Dalmatie, Croatie, in opstand; Itaeljen aen de hevigste burgeroorlog ten prooi; Roomen en Venetien, bedreigd; Overgansch den bodem van Europa, en tot in Asia, blaest den adem van oorlog langs hier, van omwenteling langs daer, en zy die dit tooneel, van moordery en brandstichting, berekenen, schikken, geleiden; het dwingen en keeren; zy die het verhelpen, doorlisten en bedrog, door laegheid en schand; die het alleen kunnen verbidden, doen eindigen, zy verhoopen dat de vrede niet zal gestoord worden en dat al de moeijelykheden in de beste vriendschap zullen geregeld worden.

Zyn al die ysselyke voortekenen, in weerwil van de komedie door Fialin de Persigny, over den aenstandenen vrede gespeelt, geene getuige dat de oorlog onvermydelijk is, en dat de moordkuil van Itaelje slechts een voorspel is van de uiteenzetting der groote drama: «De familie Bonaparte en de gekroonde van Europa!» En nogtans wy goberen maer op.

NEERINGEN, WINKELIERS,

AMBACHTEN EN NYVERHEIDS-WERKLIEDEN.

Genoeg begrypen wy op heden onze burgerregten, welk door de Grondwet aen een ieder gewaarborgd zyn, om te weten, in welke kamp der beide partyen die zich de magt van het land toekennen, de belangen der kleine burgery, berustend zyn. Wy hebben de katholyke aen het roer gezien, wat hebben zy gedaen? Heden zien wy de zoo gezegde party van het licht, met geheel zyn invloed, zedelyk en stoffelyk op den kleinen burger wegen, veel schoone beloften opgeven, die nooit verwezentlyk worden, zeem en fyn olie verkoopen aen de onnoozelen, maer voor al zorgen zy voor vrienden en magen, voor verslaefde aenhangers en bedorvene apostels, die met de penningen der kontribunabelen vette soep maken en u onder den neus lachen. Wat heeft die party voor uwe intresten, die deze van het algemeen zyn gedaen? Niets. Zy hebben geene stem, dan voor die genen die met hun aen de koorde trekken om, op den zetel te blyven alwaer uwe verblidheid hun gebragt heeft. Als kleinen handelaer, als winkelier en neringdoende betaeld gy, al den last van het land en uwe regten worden miskent; gy wordt over den kop gekeken en gy zyt de nuttigste klas der samenleving!

Kunt gy voor eeuwig aen het stelsel van eigenbaet dat in de regering het woord voert, verslaefd blyven, en zult gy u altyd laten geleiden gelyk eene kudde schapen die men de wol afscheert en laet loopen? Neen, onze eeuw verloochent die vernederende voogdy van eenige mannen waer onder wy neerbukken! Wy moeten ons zelfbestaen verwezentlyken niet met het woord, maer met de daed, en ons de grondwet ten nutten maken, of te wel geheel de kleine burgery zien te niet gaen door veraerning!

Weldra zult gy alweer geroepen worden om uwe volksvertegenwoordigers te kiezen. Het zal dus van u afhangen der lessen te genieten, waarmede de katholyken en liberalen uwe ondervinding verrykt hebben. Beide partyen hebben uwe belangen met den voet getreden, dus geen van beide

kunnen u vertegenwoordigen. In de vlaemsche gewesten kan enkel eene groote vlaemsche party de toom uwer belangen in handen nemen. Een party van hart en moed die den zwakken durft verdedigen, den kleinen durft opbeuren; die het goed neemt van waer het ook mooge komen en onafhankelyk van liberalen en katholyken, na den algemeenen welvaart streeft.

De maetschappijen der werkendestanden zullen u tot eenen magtigen hefboom dienen om uwe keuze op vaderlandsche mannen te laten rusten. Zy ook zyn ryp voor hunne burgerregten, en daer zy op niemand dan op zich zelve te steunen hebben, en dat zy voor het doel van zedelyk beschaving welke zy beoogen, met onregt en willekeur worden bejegend, zullen zy begrypen dat het voortaan onmogelyk is dit doel te bereiken, zonder hun aendeel in de grondwettelyke instellingen na te gaen waervan, men hen niet langer kan verstooten.

Welaen dan, burgery, stiel- en neringdoende, eene forsige hand aen 't werk. Wy hebben nog eenige maanden voor ons laten wy werkdadig zyn en doen zien dat het volk geene letter, maer het volk is! het volk is!

Werkers.

(6^e Vervolg. Ziet ons nummer van Zondag laetst.)

Wanneer wy een oogslag tot den hemel wenden, het is onmogelyk niet schielyk overtuigd te wezen, van het evenwigt, welk er moet bestaan, tusschen al de lighamen die in de ruimte samenhangen. Ieder van die lighamen moet in het byzonder dit zelfde evenwigt tusschen alle zyne bestanddeelen bezitten. Het kleinste zonnestofken, benevens de grootste planeet, moet er noodzakelyk zyn deel invinden, of de harmony in het Heelal ware verbroken. Zonder eene geëvenredigde kracht, in de snelheid van gang en het gewigt der duizende lighamen die zich in de lucht bewegen, ware de samenwerking niet mogelyk: planeeten zonnen en manen, het zou het eene op het ander botsen, en weldra lag het al in duigen.

Het Heelal, maekt dus een enkel groot en verbazend lighaem uit, waervan het mechanismus, rust op het evenwigt, van daer de duerzaamheid.

Ligt het dan niet in de gezonde rede, dat er in de maetschappijen der menschen, om aen het werk van den schepper te beantwoorden, dit zelfde evenwigt moet bestaan tusschen de verschillende bestanddeelen die, de overeenstemming in de samenwerking van allen, moet te weegbrengen.

Bestaet dit evenwigt niet, ja, zelfs by enkele personen? En wanneer het in de samenwerking, van geheel ons organisme, slechts beschadigd wordt, hoe weinig ook het moge wezen, men voelt zich buiten zyn schik, men is ziek en kan men tot geene middelen komen om het te herstellen, men verkwynst en sterft.

De personen zyn de maetschappy, zy leven te samen, moet dan het mechanismus waerop die samenleving gestaeld is, ook niet het evenwigt voor beginsel hebben, wil het eenen staet van zaken tot stand brengen, welke eenige kans van duerzaamheid oplevert? By gebrek aen dit noodzakelyk beginsel, moet de maetschappy gelyk den enkelen persoon, zich buiten haer schik bevinden en ziek zyn; verkwynen en sterven.

Waer is dit evenwigt in de hedendaegsche maetschappy?

Wy zien in de oudheid al die middenpunten van zoo gezegde volksbeschavingen; zy blaken en glansen voor den beginnen; zy zyn grootsch en verheven, lyk eene trombe die zich in midden der zeeën, tot in het firmament verheft, daarna ziek, kwynend verteerd en uitgeleefd, ziet men hen gelyk ontzielde geraemten op den grond nedervallen en verdwynen: Zy ontleenden die tydelijk grootheid aan het vernietigen van het evenwigt, tusschen de verschillende bestanddeelen die het groote lighaem « de maetschappy » uitmaekten: De pracht en de wilde vergrooten, naer mate het volk veraermde. Uit den overvloed van den eenen kant, en het gemis van den anderen spruitten de ontucht en de verwyftheid van boven, de vloek en de vraek van onder, en zy vielen ter aerde en werden door de hand des tyds gelyk stof uiteengeslagen.

Zyn wy op eenen beteren weg?

Na zoo veel eeuwen ondervinding, na zoo veel jaren arbeid aan de verfyning van den mensch, waer zyn wy? Zyn wy tot eene maetschappy geraekt waer slechts een schaduw van evenredigheid, noch zedelyk noch stoffelyk bestaat, tusschen de verschillende elementen? — het schilt veel.

De middelen om langs den eenen kant der samenleving het overwigt te behouden, zyn slechts veranderd, maer den uitslag is den zelfden gebleven.

De oude Casten vroeger, hielden zich vast aan den grond, welke zy met geweld hadden overmeesterd: de vruchten der aerde, het vee, en het volk, waren hun eigendom. De ontwenteling van 1789 roeide het stelsel uit, en liet aan ieder de kans over van de schup in den grond te steken, en zyn deel aan de vrucht zyns arbeids te genieten. Dit was de geneesmiddel tegen de ziekte, om het verbrokkelde evenwigt in de massa te herstellen; doch het gebrek aan goede wetten, de zwakheid der regering en het misverstand der partyen, bragten weldra dit beginsel van regtvaardigheid in gevaer, en ontblootte het van leven: De oude maetschappy zat terug in de nieuwe; de namen alleen waren veranderd: De vroegere exploitatie van den grond is de exploitatie der nyverheid van heden. Het kapitaal is de nieuwe aristocratie, en het werk de slaef. Het evenwigt bestaat niet; de duerzaamheid is onmogelyk.

Welk is de hoofdgedachte die den nieuwen staet van zaken in de nyverheid overheerscht? De uitbreiding, de vermenigvuldiging van produkten, en de inpalming van het algemeen kapitaal; men moet het bekennen. En de vorm en de populariteit welke men aan dit gevaerlyk stelsel heeft weten te geven, onder de namen van vryheid en vooruitgang, van welvaart voor allen, beletten den staet een enkele maatregel te nemen, die voor de toekomst, tegen den schok der twee hoofdzaken van het algemeen leven: het werk en het kapitaal, de maetschappy kunnen beschutten.

De nyverheid is eene weldaet, zegt men, in eene algemeene bewoording; wie zal het loochenen? maer wanneer is zy eene weldaet? Dat men ten minsten de antwoord er by voege. Kan zy eene weldaet zyn, dan, wanneer zy niet, in

het belang en tot de welvaart van het gansche volk, haren oorsprong neemt in de regtvaardige verdeeling, in het evenwigt tusschen het werk en het kapitaal? Zy kan geene weldaet zyn, als dit evenwigt tusschen de beide hoofddeelen die hare reden van bestaan zyn, vernietigd is, en dat die onmetelyke brou van rykdom, slechts voordeelig aan enkele personen, later voor de massa alweer de zweep en de knoet moet worden; want natuerlyk moet zy tot het bezit van den grond terugkeeren.

Het is niet noodig van grooten ekonomist te zyn, om te zien waer wy henen gaen. Wanneer wy al die schoone uithangberden van aangroeiende voorspoed, van vooruitgang, enz., ter zyde stellen, en een weinig al die kleuren van het doodslaken afschudden waer onder de massa, sints zooveel honderde jaren in de slaepzichte ligt, de werker, de burger, de landman, wat beter dan Fox of Cobden, zullen den toestand in de toekomst begrypen, welke men hen toebereid; want elk gevoelt den zynen.

Het stelsel van duizende armen, ten profyten van een enkelen persoon te exploiteren, moet natuerlyk vleijend en aantrekkelijk zyn, voor de buitengewoone winst, die er bezyden valt. Dit vooruitzigt, doet al de kapitalen in het kanael der nyverheid samenvloeijen. De grond wordt letterlyk overmeesterd en ingenomen door allerhanden gestichten van fabriekatie, en de landbouw wordt verwaerloosd, hy ontbreekt aerms en geld — daarvan overtuigen de poogingen door het bestuur aangewend om hem te ondersteunen en in leven te houden. —

Wanneer er dan overvloed is in produkten van geweeffels en andere gefabriceerde goederen, moet den verkoop vermoeylyken, by gevolg, de pryzen moeten dalen. Het dalen der pryzen sleept ongetwyfeld de vermindering van dagloon achter zich mede, somtyds de stilstand van het werk. De landbouw in tegendeel, beperkt, en door de nyverheid weggedrump, vermindert in produkt, betrekkelijk met hetgeen er van doen is voor den handel, en voor eige verbruiking. De moeyelykheid van zich mondbehoeften aan te schaffen, vergrooten en de pryzen klemmen. Er is dus geen evenwigt in het algemeen leven: langs hier vermindering van den loon, voor den arbeid, langs daer vermeerdering voor de uitgave van eetwaren.

De toestand dier duizende armen, welke te samen vroeten, om eenen enkelen persoon te vetten, moet onbetwistbaer ebaarmlyk worden. Wanneer de werkloon van 10 centiemen afdaeld, en de levensmiddelen in dezelfde evenredigheid opgaen, gelyk het gebeurt, verliest men natuerlyk het dobbe op de winst van zynen arbeid. Wy doen die leergangl alreeds sedert dertig jaren. Van jaer tot jaer is de daghuer in de nyverheid vermindert, en de duerte der levensbehoeften, altyd in evenredigheid vermeerderd.

Vervolg per naest.

Over den Dagloon.

Dat de dagloon, over 't algemeen, ontoereikend is, om

den toestand van den werker, met het werk over een te brengen, is reeds duizend malen herhaelt geworden. Alle dagen nog gaet het van mond tot mond over: « het leven van den werker is onmogelyk » zegt men, « alles is duer en de winst is klein; het kan niet blyven duren » Wie zal het hen tegenspreken? Wie zal hen zeggen dat het kan blyven duren? Als men een grooter deel doom van den stoomketel trekt, dan dat men water kan steken, wat moet er gebeuren? Zal het stoomtuig een voldoende werk opleveren? Moet het niet verslapen en ten einde stil blyven? Wy moeten dus overtuigd zyn, — de vergelyking kan niet bestreden worden — dat het niet kan blyven duren, en daer by voegen dat het niet mag blyven duren! Dat de werklieden, al hunne poogingen moeten in het werkstellen om door de eendragt, het verstand en de rede het schreeuende verschil te doen zwygen tusschen den loon van het werk en den impost op dit werk geligt door het kapitaal.

Wanneer de veertig duizend werklieden hier te Gent, saemenspanden, om zich onderling te onderwyzen, zich den eenen door den anderen te verzedelyken, de twist en zatlapperyen uit te roeijen, hunne kristelyke gevoelens op te beuren en van de verdierlyking tot de rede te geraken, algaauw zou men zyn waarde van mensch gevoelen en het misbruik van die werkimpost, zou van zelfs verdwynen.

Het is door de ontwetentheid by den werker, gelyk by alle kleinen burger, ambachtslieden en neringdoende, dat de loon, niet voldoet aan het werk. De onverschilligheid, en de vrees is er ook niet vreemd aan: de eene zyn beducht, voor verlies van werk, de andere voor hunne kalanten.

Dit ongelukkig misverstand, is de schuld van al het kwaed. Wat zyn die eenige personen, die de vrees in boezemen, tegen over die groote menigte der kleine burgery, die gelyk eene keten zouden dienen aan elkander te hangen. Wanneer de werker zynen botterham wint, bevind geheel den detail: bakkers, vleeschhouwers, schoenmakers, kleermakers, enz. er zich niet wel mee? Is het niet van die kant dat de winst komt; en dan nog komt, met weinig beslag; zonder dat men zich moet neer bukken en in het deurgat met den hoed in de hand staen, tot dat mynheer of mevrouw eenen end weg is. Wat profiteert de neringdoende aan de ryken — dat soort van ryken, willen wy zeggen, dat soort van mynheeren en mevrouwen welke men in de *longchamps* ziet paraderen gestrekt, en gelint tot boven de paerden — wat profiteert het detail van dit soort van ryken: Toilet, meubelen, brons, tapyten, het komt al van het vreemde, en voor wat de verbruiking van levensmiddelen aengaet, het kan niet te goed en te goed koop zyn.

De neringdoende heeft dan het grootste belang van den werker, in de strekking om tot den verdienden loon te komen, mede te helpen. Als het werk zal beloont worden gelyk het behoort, zal er voorspoed en welvaart zyn, voor allen. Dan zal het geld in den omgang blyven.

Heden dat het misverstand by het volk nog het regt van « te leven door het werk » aan boeijen knelt, welk is den

REIZE DOOR

DE AFRIKAENSCH E ZANDWOESTYN.

TWEDE VERVOLG EN SLOT.

« De reiziger werd een Turk gewaer, welke, met vertwyfelende blikken van eenen heuvel tot hem kwam: « Ik ben, riep hy, het ongelukkigste schepsel der wereld. Ik heb met verbazende kosten twee honderd meijes gekocht, de schoonste van Griekenland en Georgien. Met zorg heb ik hen opgevoed en nu wil ik ze naer Bagdad brengen. Ach! zy sterven in deze woestyn van dorst. Maer ik gevoel nog grooter smart dan zy. »

« De reiziger ydte terstond naer den heuvel; een verschrikkelij schouwspel zag hy daer. In het midden van twaelf gesnedene en ongeveer honderd kameelen zag hy alle deze schoone meijes van den ouderdom van 12 tot 15 jaren, op de aerde uitgestrekt, aan de smart van eenen brandenden dorst en eenen onvermydelijken dood ten prys gegeven. Eenige waren reeds in eenen kuil by elkander geworpen, welke men zoo even gegraven had; een grooter aental was dood aan de zyden van de gidsen nedergezonken, die geene krachten meer hadden hen te begraven.

« Men hoorde aan alle kanten de zuchten van hen, die den geest gaven, en het gekerm dergenen, welke, daer zy nog leefden, te vergeefs naer eenen drop water verlangden.

« De fransche reiziger spoedde zich zyn zak te openen, waerin nog eenig water was. Reeds was hy voornemens, om dezelve aan een ongelukkig slagtoffer te overhandigen, doch zyn arabische gids riep hem toe: « Onzinnige! wilt gy, dat ook wy van dorst zullen omkomen? » Met eenen pyl van den boog schoot hy het meijse dood, maekte zich van den zak meester en dreigde hem te dooden, die het wagen durfde, denzelfden aan te raken. Hy raedde den slavenhandelaer naer Dryjeh te gaen, waer hy water zoude vinden.

« Neen! » antwoordde de Turk, « te Dryjeh zouden de roovers al myne slavinnen wegnemen. »

« De Arabier trok den reiziger voort. Op het oogenblik, toen zy zich verwyderden, hieven de ongelukkigen, daer zy het laetste

overschot van hoop zagen verdwynen, een verschrikkelij gekjammer aan. De Arabier werd getroffen; hy nam eene van hen, goot eenige droppels water op hare brandende lippen, zette ze op zynen kameel, met het voornemen, om haer aan zyne vrouw ten geschenke te geven. Dit arme meijse geraekte eenige malen buiten kennis, toen zy de lyken van hare gezellinnen voorby kwam.

« Nauwelyks was de kleine voorraad water van onze reizigers uitgeput, of zy ontdekten frissche en zuivere bronnen; maer ach! hun touw was zoo kort, dat zelfs de emmer de oppervlakte van het water niet bereikte. Toen sneden zy hunne kleederen in reepels, bonden dezelve te samen en schepten slechts een weinig water, want zy vreesden dat het touw breken en de emmer in de bron zoude vallen. Na zulke gevaren bereikten zy eindelyk de eerste grenspalen van Syrië. »

De luitenant Pottinger deelt in zyne « Reizen in Beluchistan » een indisch gewest, het volgende belangwekkende verhaal over de zandwoestyn mede. Hy moest door eene met rood zand bedekte woestyn reizen; de zanddeeltjes waren zoo fyn, dat men ze nauwelyks kon voelen, wanneer men dezelve in de hand nam; de geheele zandmenigte werd door den wind in onregelmatige golven voortgedreven, welke gewoonlyk van het oosten naer het westen liepen, en eene hoogte van tien tot twintig voet hadden. De meeste dezer zandgolven stegen door den waijenden noordwesten wind tegen de overgestelde zyde loodregt in de hoogte en konden gemakkelij op eenen afstand voor een muur van baksteen worden aengezien.

« De aen den wind gelegen kant van elke zandgolf verhieft zich langzaam van den grond juist naer de voorgaende golf, waervan de zyde, die van den wind was afgekeerd, zich weder op de bovenbeschrevene buitengewoone wyze in eene regte lyn verhieft, zoodat tusschen de golven altyd een holte of een paal gerond werd. Onze reiziger hield zich, zoo ver te nemene rigting het toeliet in deze holte, en niet zonder groote moeite en bezwaer kon men de kameelen over de golven brengen, wanneer dit noodig was, inzonderheid wanneer zy den van den wind afgekeerden of

loodregten kant daarvan te beklimmen hadden, welke onderneming dikwyls mislukte. Op den schuinschen kant klomen zy gemakkelijker; hunne breede voeten beletten hen, dat zy niet dieper in het zand inzonden, dan de reiziger zelf, en zoodra zy den top der hoogten bereikten die voor hunnen last week, vielen de ervarenste op de knien en gleden in deze houding gelyk met het zand naer beneden, dat gelukkiger wyze zoo weinig samenhangt, dat de kameel die tot gids dient, gewoonlyk eene genoegzame groef maekt, door welke de overigen te voet konden volgen. De nacht werd achtere en dezer zandhoogten doorgebracht, en de lucht was ongewoon heet en drukkend.

Den volgenden dag vertonden zich, by de wandeling door dergelyke woestyn, dezelfde ongemakken, deze waren evenwel klein in vergelyking van de bezwaren, welke niet alleen onze reiziger en zyne lieden, maer ook de kameelen door een in de lucht zwevend fyn zand ondervonden; een verschynsel, van hetwelk hy zelf verklaert, geene genoegzame opheldering te kunnen geven. Toen hy dit in den morgend het eerst bemerkte, scheen de woestyn op eenen afstand van eene halve engelsche myl eene verhevene en gladde oppervlakte te hebben, welke zich 6 tot 12 duim in hoogte boven den top der zandhoogte verhieft. Dit stof schynt zich by het voortgaen te verwyderen, en een paer malen omringde het zyn gezelschap in eenen volkomenen kring, begrensde den horizon op eenen zeer geringen afstand, en bragt eene zeer benauwde en onnatuerlyke gewaerwording by de reizigers te weeg, die te gelykertyd onmerkbaar met eene soort van zeer fyne zandstof bedekt werden. Deze zandstof drong in de oogen, in den mond en neus, veroorzaekte eene verbazende prikkeling en bragt een buitengewoonen dorst te weeg, welke door de hevige hitte der zon nog aanmerkelyk vermindert werd. Deze onaangenaemheid onstaet naer de meening der inboorlingen door de zonnestralen, welke veroorzaken, dat het woeste stof, zoo als zy het veelbeteekenend noemen, zich in de lucht verheft, en in dezelve rondvliegt; eene voorstelling, welke in alle doelen juist schynt te zyn, dewyl deze zandzee alleen op den heetsten dag zichtbaar wordt.

toestand van het detail? Een algemeen ongemak. De omloop van het geld ontbreekt, die het bloed is van zyne aderen. De werkers koopen niet. — Een timmerman, wint 23 a 25 centim. per uer, is 3 francs, voor twaelf uren arbeid. Hy moet zyn gereeschap bekostigen en door den band 3 maanden op het jaer wandelen, blyft 39 weken van 6 dagen, a fr. 3-00 per dag, is fr. 702-00 's jaers; fr. 1-00 per week slete op zyn gereeschap, blyft fr. 663-00, verdeeld op 365 dagen voor het jaer, geeft voor uitkomst fr. 1-80 of fr. 10-80 in de week: Juist eene flesch champagniewyn en eene dozyn manillen cigaren! By de metser is den toestand de zelfde, misschien erger nog; by kleermakers, schoenmakers, behangers, huisschilders, by drukkers, letterzetters, en alle andere handwerken is het een en den zelfden toestand.

In de nyverheid is het niet beter. Voor een die zyne daghuur wint, zyn er tien die het droogen brood niet verdienen. Voor al in de vlasfabriek, by het werk in de natte contenus, is den trafik op de loon, der vrouwen werklieden, iets dat men zich niet verbeelden kan. Wy zullen er in het byzonder op terug komen; dit tafereel moet naer de natuer worden afgeschetst.

En dat men eens de neus steekt in die schoone en vernuftige nyverheid, welke men de konstruktie noemt. Het is waarlyk beweenenswaardig. Daer is het niet alleen, de kunde van het handwerk; het is niet genoeg met te vullen, te draaijen en te boorden, of te mouleren, er moet boven alles, eene zekere geestens ontwikkeling zyn, die een voorloopig onderwys vergt; hy moet kunnen verstaan en overleggen en het werk van zyn handen op het papier stellen; hy moet logiek zyn met het stuk metaal dat hy te keeren heeft; hy moet er door en door zien; met een woord hy moet het genie hebben zyner bedryf. En wat zal hy dan winnen? — Het is belachelijk het te moeten neerschryven. — Dan zal hy van fr. 2-25 tot fr. 2-75 per dag kunnen opstryken, dat is te zeggen eenen franc per dag min als een paksens drager: Zie daer. Moet dit blyven duren? Werklieden het is aen u van op de vraag te antwoorden.

Werkregters-Raden.

Wanneer, om de liefde van den Heere! zullen wy die armzalige wet, op de Raden van Werkregters zien in voege komen? Wanneer zullen die pharaseën van het regt, uit den tempel worden gedreven en de plaets open laten voor de stem van het volk? Het is nu by de twee jaren, dat dit geraemte van wet, als een dief uit de handen van onze zoo gezeide mannen van vooruitgang is weggevlugt; het is nu by de twee jaren dat onze koning die vlugt gewettigd heeft. De gemeente heeft water en bloed gezweet, om by het opmaken der kiezers-lysten, zyne populariteit van liberale volksmannen, niet te verliezen. De heer gouverneur de Jager, by degradatie Gods, een man van zeventig kilogrammen, heeft er negen maanden, mede in zyne slaepmuts geloopt, en als eindelyk het uer van kiezen sloeg, zagen wy die groote sempeternelle « zou Despreaux zeggen » uit de administrativen alambiek vermenkt, geplooid en omgedraeid, te voorschyn komen.

Zy die de voorwaarde der wet niet vervulden, noch kiezers noch kiesbaer waren, werden by besluit, der politie beambten en schepenen en borgmeester, van Gent in staet gesteld, die voorwaarden te vervullen: Zy moesten kunnen lezen en schryven met of tegen dank, en al de genen, door de politie beambten, niet opgenomen, werden by zelfde besluit van hun burger regt ontnomen. De wet werd onder den voet geleid, om dat de lagere beambten, niet gedaan hadden wat zy verplicht waren te doen. Wy veronderstellen dat zy die plicht hebben moeten raden en dat zy hier ontrent bevelen hebben ontvangen, gelyk Mante en Kale zei: « Mante ik kom van het vleeschhuis » — Hoe vele kost de boter, Kale?

Wanneer men in de kamers eene wet op de jagt aen een zou sliken; dat koning en minister die zouden teekenen, en tot stand brengen, dat de garde-champetters, die nieuwe wet niet na kwamen, dat de gene dier door leden en beschadigd werden, tegen de zorgloosheid die bediende protesteerden, zouden onze gouvernants inbrengen dat zy het niet kunnen gebeteren? Bosco, zou er een beter antwoord opgeven.

Wat er ook van verschil, van misverstaen of zorgloosheid, in de uitvoering van die uitgezifte en nieuwgebakke wet, moge gebeurd zyn, en schoon er, naer het gezegde der heeren overheden alvorens de kiezing was ten einde geloopt, aen de bestaende zware ongeregelgheden, niets te doen was, protesteerde de werklieden tegen het behouden van den opgeleverden uitslag, en zy zeiden gelyk Mante en Kale « Mynheeren leden der bestendige Deputatie van den provintialen Raed van Oost-Vlaenderen, de ondergeteekende, nemen de vryheid u te melden, enz. dat Mante van het vleeschhuis kwam » en by brieve van de heerengoverneur De Jager, enz. de antwoord der bestendige deputatie was (??) Hoe veel kost de boter Kale? — By gevolg zeg zy, wy besluiten, dat mits in het jaer 1830, de regten afgingen en de

krommen aen kwamen, dat er hoegenaemd geene rede was, in het jaer 1860, van het beter te willen weten dan de heeren Goeverneurs en anderen, ten dien tyde; zoo dan dat de protestatie, der Werklieden naer portugael werd gezonden ende dat het bleef gelyk het was: dus leven Mante en Kale!

Wanneer zal nu de kiezing plaets, hebben voor de vyf leden welke nog aen het aenvullen van den Raed van noode zyn? Hoe zal zy plaets hebben? Zullen al degenen die by besluit der gemeente-overheden kunnen lezen en schryven, by de kiezing van 20 en 21 november, ook moeten kunnen lezen en schryven, by de tweede kiezing voor de 5 aenvullende leden? Zal Snissaert een snelschryver zyn? Zullen al degenen die niet te huis waren, dit mael toonen dat zy lezen en schryven kunnen als zy 't huis zyn? Zullen de onderjarige meerderjarig zyn? Zal men al degenen die de voorwaarden by besluit van het koordeken, vervullen, in die kwaliteit blyven behouden, voor de aenstaende kiezing der 5 leden? Zal Mante voor de tweede mael moeten naer het vleeschhuis gaen, en zal de bestendige deputatie voor de tweede mael willen weten « hoe veel de boter kost » met een woord, zal de aenstaende kiezing plaets hebben, met dezelfde ongeregelgheden aengehaeld in de protestatie der werkers. Zal men de lysten behouden gelyk zy geweest hebben den 20 en 21 voorzeid, of zal men die wyzygen met de niet regt hebbende er uit te schraben? In het eerste geval zullen wy vragen of het jaer 30 gelyk heeft; of de regten af zyn en de krommen aen? — mogen wy dat vragen, mynheeren? — In het tweede geval zullen wy alweder vragen: « Waerom als men in de kiezing van 20 laestleden, by besluit heeft kunnen doen lezen en schryven, waerom dan niet besluiten dat zy het ook zullen kunnen by de kiezing aenstaende? » Als men die verplichtende lezers en schryvers uitschraeft omdat het eerste besluit by de tweede kiezing ongeldig is, en dat zy by gevolg niet meer kunnen lezen en schryven, van daer de voorwaarden der wet op de kiezing niet vervullen, dat aldus de kiezerslysten zullen gezuiverd en verminderd zyn der niet regthebbende, waerom nog eens, de regthebbende er niet in de plaets gebragt? Wanneer de lysten moeten onveranderlyk blyven gelyk voor dezen, het staet nergens in de wet dat zy mogen veranderd worden voor genen.

Wy zyn waerachtig nieuwsgierig om te weten op welke wyze de gemeente zich dit mael er van tusschen zal trekken, om zyne handelwyze in deze zaak ten minsten eenigzins aennemelyk te maken voor.... blinden en dooven.

De aenstaende kiezing moet plaets hebben met al de ingeschrevene kiezers, kunnende lezen en schryven, ja of neen, zoo als het by de kiezing van 20 en 21 laestleden gebeurd is. Geschied het zoo, dan leveren wy de proeven dat de wet miskent is; dat de gemeente wetenswillens, menschen tot de stemming roept die het stemregt ontbreken; dat by gevolg den uitslag der kiezing onwettig is, en dat er geen Raed van Werkregters-Werklieden bestaat. Geschied het anders; zullen de namen der niet regthebbende worden uitgewasschen, en de regthebbende in tegendeel niet worden opgenomen. Dan vragen wy of de gemeente het regt heeft, eene Wet te kneden en te herbakken, gelyk een boerken van masteluin, dat is te zeggen buiten den pegel.

25 FR. BOET. — BETALEN!

DE WET ZEGT NEEN, DE PHILOSOFFEN VAN DEN WERKEGTERS-RAED ZEGGEN JA.

Dat sommige meesterknechten op veel plaetsen, de schuld zyn van de onregtveerdigheid waarmede, men de werklieden behandelt, is iet dat klaer blykt, uit de ligzinnigheid van veel onkundige meesters, om straffen toe te passen, die regtstreeks met alle wetten en reglementen in oorlog zyn. Deze waarheid zou nog meer helder uitkomen, had het volk, in de raed van prudhommes, regters, in plaets van broeken en vesten of kazaken vol kiekenvleesch.

Het feit by den heer Jean Coster, voormeld in ons n° van 23 december laest, getuigt er van, men kan niet meer. Er is daer zoo iemand in dit etablissement, welke men ook al de naem van meesterknecht heeft gegeven, om dat hy van dit gesticht eene kleine kalifornie, heeft weten te maken, en het geheim heeft gevonden van zeem te spinnen gelyk de biën??

Deze man is voor mynheer Coster, een orakel, en men heeft wel te zeggen, hy is gelyk de moeder van Orgon: *Il ne faut pas toujours croire ce que l'on voit.* De meesterkast zal hem zeggen, « mynheer gy zyt zot, » en mynheer Coster, zal om eene vigilante zenden en zich naer het zothuis doen voeren.

Zoo kwam het ook met de breuk van de scrol of slinger van de meule, waarvan wy gesproken hebben. Het orakel, zegt aen M. De Coster dat hy 200 fr. schade heeft geleden, de heer De Coster voelt in den zak, en waerachtig hy vindt dat het zoo is. — En wat zal de meesterknecht doen? — Mynheer zal wachten tot dat Verschuren gesproken heeft. Zoo dan Verschuren zegt, dat de jongen die op de meule

stond, 25 fr. boet moet hebben; M. De Coster vindt alweer dat het goed is, en men zet glad af op het werklivret: « Vry uitgegaen met eene boet van 25 francs. »

Men noemt dat: *sorti libre?*

De wyzen van den Raed van Prud'hommes, die ook, den invloed van Verschuren ondergaen, vinden het allerbest; alleenlyk zeggen zy dat M. De Coster het woordeken « *Amende* » door het woordeken « *Dettes* » zou veranderen: dat is nieuw — 't is waer! maer de Raed heeft snuif en geest in den kop, niets is hem onmogelyk, — zoo wel dat hy maer uitschraeft en byvoegd. « Hy moet wel iet doen de Raed. » Hy moet wel iet doen. Hy kan toch niet altyd met de muts over de ooren zitten en muilen trekken: de karikaturen moeten eens ophouden.

In afwachting loopt de werkman op straat.

Zoo dan men ziet wel dat het somtyds de meestergast is, die de meester lastig maekt en gevolgentlyk, aen die groote filosofen van den Werkregters-Raed, de nyper op den neus zet, en hen in den hoek stelt, gelyk men doet met kwade jongers.

STADS-NIEUWS

Waerom doet men aen de sleden geene bellen hangen gelyk aen de mestkarren? Er mag daer wel geen verschil in zyn zeker? Gy verstaet wel mynheeren, de burger betaelt geene administratie om de beenen te worden afgereden.

Is het niet verboden de eetwaren te vervalschen? Mag men aerde en hout gemalen voor suikerye verkoopen? Gekleurd water voor azya? *China-Clair* voor brood?

Is het noodig dat men de wagens overlade, en de peerden geeselt tot den bloede? Is dat liberael, mynheeren? Een weinig medely met die schoone en nuttige beesten: immers wy zyn toch al beesten te samen.

Nu dat wy een bestuer hebben, « *Ami du beau et du vrai* » en dat onze oude stad van Artevelde, al die grootsche en verhevene ontwerpen, gaet zien verwezentlyken; dat de sulferpriemen weldra, hunne matten zullen mogen oprollen, om naer het spaenjaerds kasteel te vertrekken; dat ramparten en boulevards, en al andere aengename wandelingen en dreven, van Gent, het land van beloften gaen maken; dat het spreekwoord is, verfraeyen, het schynt ons, eenvoudige kontribuabelen, dat men het nuttige daerom niet moet uit het oog verliezen.

Ter kontrarie, eerst het nuttige, en wanneer er dan nog het eene of het andere aen centen in kas is, dan verfraeyen. Onze regering schynt dit zeer wel begrepen te hebben. Iet nogtans, dat er blyft aen te merken, is dat dit nuttige, niet alleen zou getoont worden, op de kauter en de omliggende plaetsen, maer dat men ook wel wat zou te doen vinden, langs, daer waer men geene primadonas hoort, maer in tegendeel waer de beweging groot is van het klein goedje.

't is waer, men maekt wel niet veel beslag van dat goedje, doch als 't kan zyn van hen de armen of beenen niet af te ryden, waerom dat niet gedaen?

De opzigters der stadswerken weten het Liefbrugsken wel zeker? Zy weten het Corianderstraetje wel, dat in korten tyd al dry mael gekassyd en dan hergekassyd is, uit oorzaak dat men er te veel zavel legt. — Nu, nu, weten zy het Liefbrugsken niet, wy die er byna zyn overreden geworden — 't is spytig — wy weten het zoo veel te beter. — Pas over dit brugsken, en regts als men naer de Zilverstraat wilt, steekt het scherp van eenen dryhoek uit, eens oude versleten barak, die niet toelaet van regt voor zich te kyken, als men met paerd en wagen langs over de brug in den draei moet keeren van het straetjen. Het is de schoonste breekhals die men vinden kan?? Twee kleine kinderen, ik was dry — welnu dry kinderen — wy bevonden ons juist in den draei, toen een geladen wagen, den hoek omkeerde. De kleinen lagen reeds onder de paerden's voeten, en daer het my gelukte die vast te snapen, werden wy alle dry uit erkenenis, door den dyssel tegen den muur gedreven. Goed voor ons dat God met de onnoozelen is, wy kwamen er af met de vrees; maer ik belofde wel dat men my langs daer niet meer zou gezien hebben, alvorens ik borgemeester werde.

Zou men dat hoeksken niet kunnen veranderen, het zou maer een pan eyers kosten, voor wat de kas betreft, en voor de moeijelykheid, wel heere, men moet nog geen kickenpoot zyn, dat is ver van Leclerc.

Werkboeken.

Koninglyk Besluit van 10 November 1845,

OVER DE WERKLIVRETTE.

VERVOLG EN SLOT. — DERDE TITEL.

Van de pleegvormen welke moeten vervuld worden om het dienstboekje te verkrygen. — Van de strafbepalingen.

Art. 15. Het eerste dienstboekje van den werkman wordt hem afgeleverd door den burgemeester of door den aenge-

stelden schepene van zyne verblyfsplaats of van de plaats waar hy gaet werken:

1° Op de aanbieding van den onlastbrief van zynen proeftyd:

2° Of op de aanvraag van den persoon by wien hy aangenomen is of geweest is om te werken;

3° Of eindelyk op de bevestiging van twee inwoners der plaats, en waarvan ten minste de eene zal gepatenteerd zyn; bevestiging doende blyken dat de werkgast vry is van alle verbindtenis, t zy om reden van zynen leertyd, t zy om reden van zyn werk.

De verklaring der getuigen, ingeschreven op den legger waarvan de bewaeris wordt voorgeschreven, by artikel 3, zal geteekend worden door den verschynende en bekrachtigd door den ambtenaar die ze zal ontvangen hebben; melding van hunne namen zal op het dienstboekje gedaen worden.

Art. 16. Als een werkgast een nieuw dienstboekje wil doen nummertekenen en kortteekenen, moet hy het oude vertoonen.

Het nieuwe dienstboekje wordt niet afgeleverd dan na bewaerheding dat het oude vol is en buiten staet is om te dienen.

De melding der schulden, ten laste van den werkgast bestaende, wordt van het oude dienstboekje overgeschreven op het nieuwe.

Art. 17. In geval dat het dienstboekje van den werkgast verloren is geraekt, kan deze er een dubbel van bekomen volgens den legger en de registers vermeld by artikel 3, mits zich daer omtrent nogtans gedragende aen de pleegvormen by artikel 15 voorgeschreven.

Zullen op dit dubbel ingeschreven worden de naem van den laetsten heer by wien de gast heeft gewerkt, de ontlasting van zyne verbindtenissen of de schulden, als er zyn, als ook de dagteekening van het laetste visa.

Art. 18. In geval dat er verloop van tyd zou zyn tusschen den dag van het vertrek van den werkgast en dengene waerop hy een dubbel of een nieuw dienstboekje verzocht, moet de burgemeester of de aangestelde schepene, eer hy het eene of het andere afmaekt, onderzoeken hoe de werkgast zynen tyd heeft gebruikt.

Ten dien einde, zal de laetste twee getuigen medebrengen waarvan ten minsten de eene gepatenteerd zal zyn. Hunne verklaring, op den legger ingeschreven wordende, zal door hen onderteekend en door den ambtenaar bekrachtigd worden die ze zal hebben ontvangen.

Art. 19. De burgemeester of de aangestelde schepene mag eenen voorloopigen werkbrief afleveren aen den werkgast die geen dienstboekje heeft en buiten staet is om te bestatigen of hy vry is van alle verbindtenis aengaende zyn werk; dit nogtans zonder dat de werkbrief, aen den gast die hem bekomen heeft, tot magtiging moge dienen om op eene andere plaats te gaen werken.

Art. 20. De werkheer in zynen dienst eenen gast hebbende, die van een voorloopigen werkbrief voorzien is, houdt een vyfde achter van den dagloon van deze laetste om betaeld te worden aen de toevalige schuldeischers van den gast.

Het beloop van die aftrok wordt aen den werkgast wedergegeven van den oogenblik dat hy bestatigd heeft dat hy vry is van alle verbindtenis, op den voet als by artikel 15 wordt voorgeschreven.

Art. 21. Geen werkgast mag meer dan een dienstboekje hebben.

Art. 22. De dienstboekjes, na de inkrachtstelling van het tegenwoordige besluit opgemaakt wordende, zullen er de volledige herhaling van behelzen, als ook degene van de tweede en derde titels der wet van 22 germinal jaer XI.

Art. 23. Ongemerkt de schaden en intresten, in het geval voorzien by artikel 12 der wet van 22 germinal jaer XII, zal elke overtreding van eene of andere bepaling van het tegenwoordige besluit, gestraft worden met de straffe vastgesteld by artikel 1 der wet van 6 maart 1818.

Art. 24. By de tegenwoordige schikkingen wordt er een geenen deele afgeweken van degenen der keizerlyken dekretten van 3 oktober 1810 en 25 september 1813, over de tucht der dienstboden van de beide konnen, noch van degene van ons besluit van 30 december 1840, inhoudende verordening van tucht over de mynen, ertsgroeven, steengroeven en gestichten voor de bearbeiding van mynstoffen.

Art. 25. Het tegenwoordige besluit zal in al de deelen van het koningryk ten uitvoer gelegd worden, op zyn laetste den eersten maer 1846, te beginnen van die dagteekening, zal het besluit van den 9 frimaire jaer XII zyn uitwerksel verliezen.

Art. 26. Onze ministers van binenlandsche zaken en van buitenlandsche zaken, worden, ieder voor wat hen aangaet, belast met de uitvoering van het tegenwoordige besluit.

Gegeven op het kasteel van Laeken, den 10 november 1845.

LEOPOLD.

BURGERSTAND DER STAD GENT.

HUWELYKEN.

Van den 9 January 1861.

Lodewyk De Buck, 27 j., letterzetter, Roygemstr., met Maria Duprez, 22 j., naeister, Batteryst. — Leopold de Witte, 25 j., spinner, Molenaerst, met Paulina De Clercq, 23 j., fabriekw., Twaelfkamerst. — Eduard Tacymunt, 32 j., wever, Roozendael met Maria Van Roostenberge, 27 j., fabriekw., id. — Adriaen Quairier, steenhoud, Paellapelstr., met Maria Staelpost, z. b., Nieuwland. — Jacobus Chevalier, schrynwerker, Kasteelstraet, met Virginie Fezant, winkelierster, Hertogstr. — Jan Moerman, 54 j., kuisper, Roygem, met Dominica Christiaens, 44 j., dienstmeid, Elisabethgracht. — Joseph Roels, 48 j., timmerman, Batteryst. met Louisa De Neve, 51 j., weefster, Noordkapi.

Geboorten van den 5 tot den 11 January.

Mannelyk geslaecht . . . 57) Totaal 92.
Vrouwelyk geslaecht . . . 45)

Sterfgevallen van den 5 tot den 11 January.

Paul Baladier, 80 j., z. b., Coupure. — Jacob Vanderhaeghen 75 j., z. b., Byloke. — Livinus Van Loo, 55 j., z. b., St. Salvatorst. — Livina Van Loo, huisvr., Dierman, 55 j., St. Salvatorst. — Karel Van Kerrebroek, 49 j., z. b., Klein Turkeyen. — Francies Vanderveken, 53 j., zadelmaker, St. Michielstr. — Paulina Govaert, 46 j., z. b., Kerkst. — Seraphien Foret, 48 j., dagl., Heuvelpoort. — Gaspaerd Van Acker, 85 j., z. b., Byloke. — Joseph Albert, 79 j., z. b., Byloke. — Karel Speelman, 73 j., z. b., Byloke. — Maria Manesse, 64 j., fabriekw., Kort Schipgracht. — Antoon Bremer, 84 j., z. b., Korte Meire. — Jan Vogelsang, 78 j., deurwaerder, Annonciadest. — Theodule Predon, 22 j., z. b., Belgradest. — Paula De Berlaere, 64 j., wed. De Herxerode, Drapstr. — Bernardus Chapel, 59 j., dagl., Groendreef. — Lodewyk Doyen, 54 j., Byloke. — Marie Van Watteghem, 76 j., wed. Vandevelde, Antwerpschep. — Leo Borlant, 26 j., grondeigenaer, Onderbergen. — Virginie Vande Woestyne, 55 j., h. Colle, Groenselmerkt. — Katarina Delsair, 58 j., h. Wykaert, Voormuide. — Jan Prils, 86 j., z. b., Tinnenpotst. — Joseph Peeters, 80 j., dagl., Coupure. — Philippus Cuvelier 80 j., z. b., Byloke. — Constant Haek, 58 j., hovenier Heuvelst. — Maria Helleputte, 67 j., huisvr., Bernard, Kalvermerkt. — Antonia Troch, 46 j., huisvr., Poelman, Oude Vest. — Maria Devisch, 76 j., wed. Beelaert, Berouw. — Willem Adam, 78 j., landbouwer, Kerkstr. — Eulalie Pourceau, 45 j., h. Vankeirsbalek, Hospitaalst. — Rosalie Spiessens, 48 j., huisvr., Vandereruyse, Groenest. — Jacobus Mathys, 65 j., dienstk., Byloke. — Jan Corneille, 27 j., fabriekw., Kazernstraet. — Virginie Motet, 44 j., h. D'hondt, Bessemst. — André Horwar, 45 j., Staatspensioeneerde, Hospitaalst. — François Meer, 77 j., z. b., Byloke. — Hippolyte Van Trichveldt, 58 j., z. b., Koornmerkt. — Colette Marteau, 68 j., wed. Lavrau, Bagattest. — Jan Deplancke 53 j., dagl., Brouwerst. — Petrus Colson, 55 j., dagl., Nieuwl. — Jan Dobbelaere, 50 j., dagl., Groendr. Marie Certain, 74 j., wed. Poffyn, St-Antoniusk. — Marie Joyz, 76 j., z. b., id. — Rosalie Decock, 52 j., kantw., Kuiperstraet. — Jozef De Bondt, 42 j., huissch., Yperstraet.

61 Kinderen onder de 9 jaren.

MERKTEN.

REGERING VAN GENT.

Middenprys der granen op de Gentsche Merkten.

Per hektoliter.	4 January.	11 January.
Witte tarwe	25 82 a —	25 82 a —
Rodee id.	24 86 a —	25 12 a —
Rogge	15 40 a —	16 2 a —
Geerst	— a —	— a —
Boekweit	— a —	— a —
Haver	10 76 a —	10 63 a —
Aerdappelen, 100 k.	10 — a —	10 30 a —
Boter, per kilo.	2 56 a 2 50	2 80 a 2 83
Eijeren, de 26	2 18 a 2 27	1 81 a 1 91

BROODZETTING.

Van den 11, om in te gaen den 15 January.

1 Kilo brood enkel tarwe gebuild.	fr. 0 40
1 Kilo brood enkel tarwe ongebuild.	" 0 52
1 Kilo rogge.	" 0 22

DENDERMONDE.

	31 december.	7 January.
Lynolie p. 157 l. fr.	90 24 a 90 70	92 32 a 93 42
Koolzaedolie	122 44 a 123 34	122 44 a 123 17
Kempolie	107 3 a —	107 3 a —
Lynkoek. 1215 kil.	344 67 a 362 81	333 74 a 362 81
Koolzaedkoeken	226 76 a —	226 76 a —
Kempkoeken	— a —	— a —
Lynzaed, p. hekt.	22 67 a 27 21	22 67 a 26 70
Koolzaed	— a —	— a —
Kempzaed	— a —	— a —
Geerst	— a —	— a —
Haver per 100 kilos	22 47 a —	23 50 a —
Vreemde tarwe 80 kil.	— a —	— a —
id. rogge 70 kil.	— a —	— a —
Inl. Tarwe 150 l.	50 85 a 56 28	27 20 a 54 47
Inl. rogge 150 l.	18 59 a 20 40	19 49 a 19 93

KORTRYK.

Per hektoliter.	31 december.	7 January.
Witte tarwe	28 — a 24 66	21 52 a 24 66
Rodee tarwe	20 66 a 22 —	21 52 a 22 —
Rogge	14 66 a 15 —	14 66 a 14 —
Haver	7 52 a 10 52	8 — a 10 66
Boter per 1/2 kilo	1 26 a 1 63	1 36 a 1 54
Eijeren per 25	2 53 a 2 71	2 — a 2 25
Aerdappels 100 kil.	9 23 a 9 50	9 — a 9 50
Koolzaedolie 105 kil.	34 45 a 38 —	35 — a 35 10
Lynolie, de 105 kil.	41 5 a 42 40	41 05 a 41 40
Koolzaed, per hekt.	— a —	— a —
Lynzaed	— a —	— a —
Koolzaedkoek. 100 kil.	— a —	— a —
Lynkoeken	— a —	— a —

GEERAERDSBERGEN.

Per 100 kilos.	31 december.	7 January.
Tarwe	50 — a —	29 — a —
Mastlein	24 — a —	24 — a —
Rogge	20 — a —	19 — a —
Haver	22 — a —	20 — a —
Boonen	21 — a —	22 — a —
Aerdappels	19 — a —	10 — a —
Ruw vlas	1 28 a —	1 37 a —
Boter (5 kil.)	— a —	6 — a —

ANNONCEN.

VOORNAEMSTE VERKOOPINGEN.

Van Roerende Goederen, welke deze loopende welke Publiek zullen Verkogt worden.

Maendag 14 January 1861 en volgende dag, op gewone ure, ter Verkoopzael St. Joorishof, Hoogpoort, publieke Verkoop, door reden van vertrek, van schoone Meubelaire voorwerpen, goede Piano-Buffer, eenige Wynen, enz. door FERD. VERHULST.

Maendag 14 January 1861, om 2 ure namiddag, op de Graslei, publieke Verkoop van eene groote party drooge Houtwaren, door CH. DROESBEKE.

Lundi 14 Janvier 1861 et jours suivants, aux heures ordinaires, devant la maison n° 41, quai de Dominicains, à Gand, par suite de Faillite, Vente publique d'une grande partie de marchandises neuves consistant notamment en Dentelles, Rubans, Blondes, Guipure, Engrelure, Tulle, etc. ainsi que quelques effets Mobiliers, par le ministère du Greffier SPANOGHE.

Maendag 14 January 1861, op gewone ure, voor het sterfhuis van J. Livine Loppens, partikuliere, in het groot Gewat, n° 24, te Gent, Verkoop van deszelfs nagelaten Mobilaire voorwerpen, Zilverwerk, enz. door A. MAERTENS.

INSCHRYVING VOOR ZIEKEBEURS.

By DE CLERC, in de Dry Zwaentjens, bniten de Brugschepoort, schryft men in voor de Ziekebeurs aldaer gevestigd op eersten Zondag van January 1861, van 3 tot 5 ure namiddag, en vervolgens alle eerste Zondagen der volgende maenden op zelfde uer, Elk zegge het voorts.

P. DE LOOR,

DANSMEESTER.

Maeht aen het publiek bekend dat hy alle Zondagen, van 9 ure 's morgens tot 's midnachts 1 uer, en 's Maendags van 5 tot 9 uer, lessen geeft van Dansen, zoo als: Contredansen, Polkas, Walsen, Schotisch, Polka Mazurka, Redowas, Lancier Americain, Varzoviana, le Prince Impérial, les Mousquetaires, le Quadrille Russe, in de herberg den Duyts, regtover Sint-Jacobskerk, te Gent.

N. B. — De heeren en Damen die begeeren in hun huis geleerd te worden brieven franco.

In den Estaminet het VISSCHERSHUIS, n° 173, buyten de Keyzerpoort, by CH. AVERMAETE, zyn dagelyks te gestoken alle sorten van Gebakken en Ingeleyden Visch, Gestofden Paling, enz. Alles aen zeer gematigde pryzen.

Hy beveeld zich in de gunst van een ieder.

Jan Gevaert,

Vleeschhouwer, Bellevuestræet, n° 4, te Gent.

Heeft de eer het publiek kenbaer te maeken, dat er by hem te bekomen is 1ste kwaliteit RUND- en KALFVLEESCH aen Fr. 1-36, 1-20 en 1-10 den kilo.

F. L. DULLE-PLUS, Drukk. Hoogpoort, 27.